

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/817/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812214805
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812214805.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa B., právne zastúpeného S., proti odporcom 1/ S., zastúpený U. a 2/ B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov N., právne zastúpeného U., o zaplatenie 335,96 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. júna 2013, č.k. 10C/298/2012-75, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 Eur, na účet U.. Y. I., advokáta, vedený v S., č. XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol XXXXXXXX, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil, navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/, 2/ a odporcovi 1/ trovy konania v sume 136,96 Eur, na účet U.. Y. I., advokáta, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 13,37 Eur navrhovateľovi. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči odporcom 1/, 2/ zaplatenia sumy 335,96 Eur s príslušenstvom z dôvodu, že si neplnili povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o prenájme č. XXXXXXXXXXX zo dňa 18.07.2002. Odporca 2/ pristúpil k záväzku podľa § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 03.12.2009. Dňa 26.09.2012 oznámil vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vstup do konania na stranu odporcov 1/ a 2/. Súd prvého stupňa doručil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov návrh spolu s prílohami. Dňa 09.01.2013 podal vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietku premlčania. V priebehu konania, elektronickým podaním zo dňa 20.06.2013, doplneným dňa 25.06.2013 vzal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podaný návrh celkom späť, a preto okresný súd konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 68,56 Eur za prevzatie a prípravu zastúpenia sumu 26,56 Eur, spísanie písomného vyjadrenia vo veci zo dňa 08.01.2013 sumu 26,56 Eur, 1 x režijný paušál v sume 7,63 Eur a 1 x režijný paušál v sume 7,81 Eur. Na základe splnomocnenia zo dňa 25.06.2013 bol súčasne právny zástupca vedľajšieho účastníka splnomocnený na zastupovanie odporcu 1/ v súdnom konaní. Odporcovi 1/ priznal trovy konania vo výške 68,40 Eur za účasť na pojednávaní dňa 27.06.2013 podľa § 13 ods. 2 a § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 3,32 Eur (spoločný úkon právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a odporcu 1/, kde na pojednávaní došlo len k vyhláseniu rozhodnutia bez prejednávania veci samej) a cestovné a náhradu za stratu času vo výške 65,08 Eur. Cestovné, predstavujúce sumu 65,14 Eur (240 km x 0,183 Eur + 15,60 Eur x 1,36 Eur) a náhrada za stratu času, predstavujúca

sumu 130,10 Eur (10 polhodín x 13,01 Eur), boli právnenému zástupcovi priznané vo výške 1/3 z celkových nákladov v sume 65,08 Eur, vzhľadom k tomu, že dňa 27.06.2013 sa zúčastnil 3 pojednávanií vo veciach 10C/298/2012, 10C/300/2012 a 10C/303/2012. Celkovo trovy konania, ktoré je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi a odporcovi 1/, predstavujú sumu 136,96 Eur. Za prípravu a prevzatie zastúpenia právnenému zástupcovi odporcu odmena nebola priznaná, pretože súd tento úkon právnej služby nepovažoval za účelne vynaložený, nakoľko právny zástupca odporcu reálne nevykonával žiadnu prípravu a prevzatie zastúpenia, ktorá je absolútne totožná s prípravou a prevzatím zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktorého rovnako zastupoval v konaní. Navyše splnomocnenie odporcu 1/ podpísal bezprostredne pred pojednávaním vo veci dňa 27.06.2013 v budove súdu pred pojednávacou miestnosťou, kedy mu substituent právneho zástupcu predložil splnomocnenie. Doklad o platení DPH substituentom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a odporcu 1/ nebol súdu predložený, preto DPH priznaná nebola. O vrátení súdneho poplatku, kráteného o sumu 6,63 Eur, bolo rozhodnuté podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s priznaním trov právneho zastúpenia odporcovi 1/. Dôvodil, že odporca si zvolil svojho právneho zástupcu až po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom. Nevzhladol dôvod na priznanie trov právneho zastúpenia odporcu, keďže obsahovo rovnako sa v konaní už vyjadril vedľajší účastník zastúpený rovnakým právnym zástupcom. Nepochybnil právo odporcu zvoliť si v konaní svojho právneho zástupcu, avšak navrhovateľ nevidel účelnosť v podobných, v podstate opakujúcich sa úkonoch, ktoré boli vykonané tým istým právnym zástupcom raz ako zástupcom vedľajšieho účastníka, raz ako zástupcom odporcu. Zastával názor, že v danom prípade prevažuje právny záujem právneho zástupcu na zabezpečení odmeny advokáta prostredníctvom právneho zastúpenia nad samotnou ochranou svojho klienta, keďže rovnakú ochranu môže odporcom poskytnúť aj vedľajší účastník, keď navyše ide o právne zastúpenie rovnakou osobou. Mal za to, že dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a právnej úpravy trov konania a v danom prípade je namieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby, poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu

účastníkovi na strane odporcu, v súdnej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Mal za to, že v danom prípade je na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor a trovy právneho zastúpenia sú značne neprimerané k výške žalovanej pohľadávky. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť aj náhradu trov odvolacieho konania odporcu 1/ vo výške 21,09 Eur, a to za vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Vedľajší účastník by bol rád, ak by sa prijala taká vnútroštátna právna úprava, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offio v súdnych konaniach proti spotrebiteľom, alebo poučiť ich o možnosti premlčania namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, a preto v každom spore, v ktorom navrhovateľ žaluje premlčaný nárok, vnáša námietku premlčania. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 71/2010 zo dňa 09.06.2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/87/2011-71 zo dňa 25.04.2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012 zo dňa 28.03.2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní.“ Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitáť v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže v súdnom konaní náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Uviedol, že v predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd preskúmal vec v medziach podaného odvolania zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/, 2/ a odporcovi 1/. Uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi vo výroku o zastavení konania, ani o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi. V tejto časti uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniel, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť. Dôvodne potom okresný súd rozhodoval o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Odvolací súd k odvolaniu navrhovateľa, ktorý sa nestotožnil s jeho povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, uvádza, že okresný súd postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania podľa citovaného zákonného ustanovenia ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade úspechu, resp. v tomto konaní v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil a vo veci podal vyjadrenie (zo dňa 08.01.2013, č.l. 43), v ktorom vzniesol námietku premlčania, a preto niet dôvodu na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevzhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 ods. 1, ani ods. 2 O.s.p.

Predpokladom použitia tohto ustanovenia je, aby sa jednalo o prípady hodné osobitného zreteľa, ale aj tak má byť jeho použitie výnimočné. Ide totiž o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Aplikácia citovaného zákonného ustanovenia je odôvodnená tým, že by strohá aplikácia ustanovení o náhrade trov mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducej tvrdości. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa, ktoré sú predpokladom pre postup v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, sa prihliada na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov, teda nielen toho, ktorého by mala postihnúť povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho, koho majetková sféra by bola použitím tohto ustanovenia dotknutá. Za dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu považovať tiež okolnosti a dôvody uplatnenia nároku, ako aj postoj účastníkov v konaní.

V prejednávanej veci odvolací súd preskúmaním nezistil také okolnosti, ktoré by mohli byť považované za dôvody pre výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešného účastníka.

Takéto dôvody nezistil predovšetkým v okolnostiach prípadu, ani v postojoch účastníkov v konaní.

Pokiaľ ide o možnosť aplikácie ust. § 150 ods. 2 O.s.p., na ktorú poukázal navrhovateľ, odvolací súd uvádza, že je len na vôle súdu, či v drobných sporoch neprizná, alebo zníži trovy konania. Dokonca aj pre zníženie výšky trov konania nestanovuje žiadne hranice a moderáciu trov konania ponecháva len na úvahe súdu a konkrétnych okolnostiach prípadu. Ide totiž o moderačné právo súdu pri rozhodovaní o výške trov konania a ako jediné kritérium zákon zakotvuje neprimeranosť trov voči pohľadávke. Aký pomer výšky trov k výške pohľadávky treba považovať za neprimeraný, to zo zákona nevyplýva a je ponechaný len na úvahe súdu.

Odvolací súdu taktiež dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 76/2012, v ktorom konštatoval, že ust. § 150 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia nepriznal alebo znížil trovy konania, ktoré sú v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke. Pozitívne vymedzený pojem drobného sporu vyplýva z § 200ea ods. 1 O.s.p. V prípadoch drobných sporov je teda na zvážení súdu, či využije ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a účastníkovi konania, ktorý mal vo veci úspech, buď neprizná alebo zníži trovy konania. K tomuto kroku môže všeobecný súd pristúpiť len v prípade, ak uplatnené trovy sú neprimerané vo vzťahu k pohľadávke. Neprimeranosť trov by mala v podstate znamenať, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky. Na druhej strane posúdenie neprimeranosti trov vo vzťahu k hodnote sporu nie je v zákone explicitne vymedzené, je dané na úvahu súdu, ktoré spolu so závermi na to nadväzujúcimi musia byť vždy odôvodnené a celkom legitímne.

Okresný súd preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/, 2/, ako aj odporcovi 1/, ktorý na základe plnomocenstva zo dňa 25.06.2013 splnomocnil právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na jeho zastupovanie v konaní, náhradu trov právneho zastúpenia, a to v celkovej výške 136,96 Eur tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi a odporcovi 1/ podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 136,96 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, režijný paušál 7,81 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.